

การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
The Development of English Speaking Ability for
Communication of the 4th Year Students
of Lampang Rajabhat University

ณฤติยา เพ็งศรี¹

Narittiya Pengsri

วันที่ส่งบทความ: 28 กันยายน 2564, วันที่แก้ไขบทความ: 24 มิถุนายน 2565,

วันที่ตอบรับบทความ: 24 มิถุนายน 2565

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร IPPCE และเสริมสร้าง ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ ดังนี้ 1) เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร IPPCE ให้มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อประเมิน ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร IPPCE โดยเปรียบเทียบความสามารถ ในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ก่อนและหลังเรียน และศึกษาขนาดของผล (Effect size) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) เอกสาร บทเรียนและสื่อการสอน 2) แบบทดสอบวัดความสามารถ ในการพูดภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 30 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าขนาดของผล และค่าสถิติทดสอบ t (Dependent t-test) ผลการศึกษาวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร IPPCE ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นอยู่ในเกณฑ์ระดับดี โดยค่าประสิทธิภาพของ กระบวนการ (E1) เท่ากับ 77.51 และค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) เท่ากับ 79.40 2) ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร IPPCE ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดย ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.05 และมีผลขนาดใหญ่มาก

คำสำคัญ: การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

¹ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

Faculty of Education, Lampang Rajabhat University

ABSTRACT

The objectives of this research were to develop the English for Communication IPPCE instructional model and enhance listening-speaking abilities of Thai undergraduate students, English program, Faculty of Education, Lampang Rajabhat University. The objectives were 1) to develop the English for Communication IPPCE instructional model to meet the efficiency criteria of $E1/E2 = 75/75$. and 2) to investigate the effectiveness of the instructional model by comparing speaking abilities of the students before and after given the instruction and its effect size. The research instruments were 1) the English speaking coursebook 2) the speaking ability tests. Thirty fourth-year undergraduate students majoring in English at Lampang Rajabhat University were selected by simple random sampling. Data were collected and analyzed by fundamental statistics including mean, standard deviation, effect size, and dependent t-test. Findings were as follows. 1) The instructional model reached the efficiency by comparing the percentage of formative assessment scores ($E1$) = 77.51 with summative assessment scores ($E2$) = 79.40. 2) After implementation of the instructional model, the learning evaluation revealed the findings that the average scores of speaking abilities in posttest were significantly higher than pretest scores at the 0.05 level, and its effect size was very large.

KEYWORDS: English Speaking Ability, English for Communication

บทนำ

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (Office of the Higher Education Commission, 2016) ได้ประกาศนโยบายยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาในปีการศึกษา 2559 โดยมีสาระสำคัญหลักให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือศึกษาค้นคว้าองค์ความรู้และก้าวทันโลก รองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ตลอดจนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยการนำกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) มาใช้ในการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ออกนโยบายเพื่อปรับปรุงคุณภาพการศึกษาและทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนอย่างเร่งด่วน (สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2549) ดังนั้นนักศึกษาไทยรวมถึงนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางจะต้องแสดงคะแนนสอบภาษาอังกฤษที่ได้มาตรฐานเช่น TOEFL, TOEIC หรือ CU-TEP ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการสรรหาครูอย่างเป็นทางการ และจากผลการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษภายใต้กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) ดำเนินการโดยศูนย์ภาษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางพบว่ามียังมีนักเรียนเพียงหนึ่งคนจากจำนวน 272 คน ในโปรแกรมภาษาอังกฤษที่ คณะครุศาสตร์ ที่มีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์กรอบอ้างอิงความสามารถ

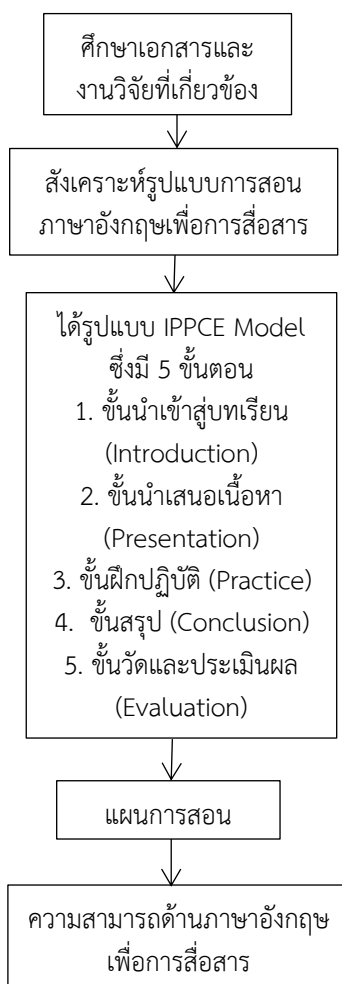
ทางภาษาของสหภาพยุโรป CEFR B2 นอกจากนี้คะแนนสอบ TOEFL ซึ่งแสดงสรุปคะแนนเฉลี่ยของ TOEFL ในประเทศไทยเป็นเวลาประมาณ 25 ปีระหว่างปี 1991 ถึงปี 2014 แสดงให้เห็นว่าความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้ทำแบบทดสอบภาษาไทยนั้นค่อนข้างต่ำ ซึ่งจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าผู้ทำแบบทดสอบส่วนใหญ่ไม่ผ่านระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษขั้นต่ำที่จำเป็นในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ ประเทศไทยเรายังให้ความสำคัญกับความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ ทั้งทักษะการฟัง การอ่านและการเขียน แต่การสอบมาตรฐานทักษะการพูดนั้นมีปรากฏเพียง ข้อสอบของ TOEFL และ IELTS เท่านั้น จึงสามารถเห็นได้ชัดเจนว่าหลักสูตรภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการของเราไม่ได้มีการเน้นการพูดภาษาอังกฤษ จะเน้นแต่หลักไวยากรณ์ คำแปล และการอ่านเพื่อความเข้าใจและให้สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้เป็นส่วนใหญ่ จึงควรต้องปรับปรุงระบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของไทยเราให้เน้นการพูดร่วมด้วย (กาญจนาพร รุจิโณม, 2561)

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง และผลที่ได้จากงานวิจัยในครั้งนี้จะสามารถเป็นแนวทางให้กับครูผู้สอนในการสอนภาษาอังกฤษสำหรับการพัฒนาทักษะด้านการพูดสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง และจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อบริการวิชาการแก่ผู้ที่ต้องการจะรับการประเมินผลมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. พัฒนาและหาประสิทธิภาพของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร IPPCE เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. ศึกษาและประเมินประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร IPPCE เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ก่อนและหลังการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร IPPCE

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดกระบวนการและวิธีการดำเนินการวิจัยตามแนวทางการศึกษาแบบวิจัยและพัฒนา (R&D) โดยแบ่งระยะการศึกษาวิจัยออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การสังเคราะห์แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ในระยะนี้ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนนำไปใช้ทดลองจริง โดยนำข้อมูลจากการวิเคราะห์รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบต่าง ๆ มาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษแบบ IPPCE และได้รายละเอียดของหน่วยการเรียนรู้ (Unit specification) จำนวน 6 บทเรียน มีขั้นตอนการดำเนินงาน

ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระการเรียนรู้ ขั้นตอนการสอน การประเมินและวัดผล และเกณฑ์การให้คะแนน

ผลจากการสังเคราะห์แนวคิดทฤษฎี รูปแบบขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ตามแนวคิดของ Harmer (1991), Richards (2001), Florez (1999), O'Malley, Chamot และคณะ (1985) ผู้วิจัยจึงได้สร้างรูปแบบการสอนและขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร IPPCE เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบด้วยขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน รายละเอียดมีดังนี้

1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Introduction) ผู้สอนนำเข้าสู่บทเรียนโดย การบอกจุดประสงค์ในการเรียน ทบทวนบทเรียนและเชื่อมโยงความรู้เดิม

2) ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) เป็นขั้นที่ให้ข้อมูลนำเสนอศัพท์ใหม่โครงสร้างประโยคในการอ่านและเขียน ในขั้นตอนนี้เน้นความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในความหมายและจดจำรูปแบบของภาษา

3) ขั้นฝึก (Practice) เป็นขั้นที่นำความรู้และทักษะภาษาไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การแสดงบทบาทสมมติ และการทำแบบฝึกหัด ในการสอนแต่ละครั้งเน้นบูรณาการทักษะฟัง-พูด นำเสนอในชั้นเรียน เป็นการจูงใจให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมเรียนรู้ใน ชั้นเรียน และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริง ในขั้นนี้ครูไม่ขัดจังหวะการฝึกของผู้เรียนถึงแม้ว่าจะพบว่ามีความผิดพลาด แต่เมื่อฝึกเสร็จแล้วจึงจะแก้ไขภายหลัง เพราะระยะนี้ต้องการความคล่องแคล่วการพูด (fluency)

4) ขั้นสรุป (Conclusion) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนคอยตรวจสอบและให้ความช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนพบปัญหาและให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) แก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนนำไปพัฒนาการพูดในหัวข้อและสถานการณ์ต่าง ๆ

5) ขั้นประเมินผล (Evaluation) โดยผู้เรียนเปรียบเทียบผล การพูดนำเสนอของตนเอง จากนั้นร่วมกันอภิปรายหรือสะท้อนความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถของตนเอง จากกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผ่านมา และหาทางพัฒนาทักษะการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพ

จากนั้นจึงนำกรอบรายละเอียดของหน่วยการเรียนรู้ไปสร้างบทเรียนและสื่อ ประกอบการสอน ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ระหว่างการเรียนการสอน (E1) นอกจากนี้ ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของรูปแบบการสอน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูด เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมคะแนนเพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกัน ทั้งนี้ ทุกเครื่องมือวิจัยนำไปตรวจสอบคุณภาพเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ก่อนนำไป ทดลองใช้ศึกษานำร่องกับนักศึกษากลุ่มย่อย เพื่อหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนต่อไป (E2)

หลังจากนั้น ผู้วิจัยดำเนินการศึกษานำร่อง (Pilot study) กับกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก 10 คน ที่ไม่ใช่ นักศึกษากลุ่มตัวอย่างจริง และหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนที่สร้างขึ้น โดยใช้ บทเรียนมาทดลองสอนในการศึกษานำร่อง จำนวน 1 บทเรียน เป็นเวลา 1 สัปดาห์ เนื่องจากในแต่ละหน่วยของบทเรียนมีกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เหมือนกัน เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองสอนนำร่อง จึงนำผลคะแนนที่ได้จากคะแนนเก็บระหว่างเรียน (E1) และคะแนนการทดสอบหลัง

เรียน (E2) มาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน และพบว่ามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดังนั้น รูปแบบการสอนกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาที่สร้างขึ้น จึงมีความเหมาะสม และสามารถนำไปใช้ในการทดลองสอนกับกลุ่มตัวอย่างจริงในระยะที่ 2 ต่อไป

ระยะที่ 2 การออกแบบและพัฒนา รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 ในระยะนี้ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ก่อนนำไปใช้ทดลองจริง นำข้อมูลจากการวิเคราะห์รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบต่าง ๆ มาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษแบบ IPPCE และกำหนดรายละเอียดของหน่วยการเรียนรู้ (Unit specification) จำนวน 6 บทเรียน หน่วยที่ 1 Let's get started? มีเนื้อหาเกี่ยวกับการกล่าวต้อนรับผู้ฟัง การแนะนำตัวให้น่าสนใจ และการกล่าวถึงหัวข้อที่ต้องการนำเสนอ รวมถึงนำเสนอวิธีการจัดการกับความประหม่าเมื่อต้องพูดต่อหน้าผู้อื่น หน่วยที่ 2 Today's topic is.....มีเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้ภาษาท่าทาง รวมถึงเทคนิคที่ใช้ในการนำเสนอ เช่น การใช้ signposting (วลีที่ใช้ในโครงสร้างการนำเสนอ) การจัดการกับคำถาม การอ้างถึงประเด็นต่างๆ หน่วยที่ 3 My next slide shows..... มีเนื้อหาเกี่ยวกับ เครื่องมือต่าง ๆ ที่ใช้ในการนำเสนอ การนำเสนอที่เกี่ยวกับจำนวน และตัวเลข การสร้างสื่อในการมองเห็น และการใช้สื่อในการมองเห็นเพื่อการนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ หน่วยที่ 4 As you can see from this graph..... มีเนื้อหาเกี่ยวกับ ประเภทของสื่อในการมองเห็น การอธิบายกราฟและแผนภูมิ การตีความจากสื่อในการมองเห็น เทคนิคการนำเสนอข้อมูลแนวโน้ม หน่วยที่ 5 To sum up..... มีเนื้อหาเกี่ยวกับ การสรุปการนำเสนอ และกลวิธีในการสรุปเนื้อหาที่ดี เช่น การสรุปประเด็นที่สำคัญ การให้ข้อเสนอแนะ วลีที่ใช้สรุปอย่างมีประสิทธิภาพ การใช้สำนวน หน่วยที่ 6 Any questions? มีเนื้อหาเกี่ยวกับ การจัดการกับคำถาม และส่วนของการตอบคำถาม การทวนคำถาม การจัดการกับการขัดจังหวะ การปฏิเสธอย่างสุภาพ

ในการสร้างหน่วยการเรียนรู้ทั้ง 6 บทเรียนดังกล่าว ผู้วิจัยนำแนวคิดขั้นตอนการสอน และการจัดกิจกรรมเรียนรู้ในแต่ละขั้น มาจากการสังเคราะห์รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ Harmer (1991), Scott (1981), Richards (2008) (CLT), Willis (1996), Florez (1999), Chamot และ O'Malley (1986) (CALLA) จึงได้ขั้นตอนการสอนและกิจกรรมเรียนรู้เป็นแนวคิดของตนเองในการศึกษาวิจัย ครั้งนี้ แนวทางในการออกแบบรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร IPPCE ซึ่ง ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน

- 1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Introduction) ผู้สอนนำเข้าสู่บทเรียนโดย การบอกจุดประสงค์ในการเรียน ทบทวนบทเรียนและเชื่อมโยงความรู้เดิม
- 2) ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) เป็นขั้นที่ให้ข้อมูลนำเสนอศัพท์ใหม่โครงสร้างประโยคในการอ่านและเขียน ในขั้นตอนนี้เน้นความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในความหมายและจดจำรูปแบบของภาษา
- 3) ขั้นฝึก (Practice) เป็นขั้นที่นำความรู้และทักษะภาษาไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การแสดงบทบาทสมมติ และการทำแบบฝึกหัด ในการสอนแต่ละครั้งเน้นบูรณาการทักษะฟัง-พูดนำเสนอในชั้นเรียน เป็นการจูงใจให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมเรียนรู้ใน ชั้นเรียน และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริง ในขั้นนี้ครูไม่ขัดจังหวะการฝึกของ

ผู้เรียนถึงแม้ว่าจะพบว่ามีความผิดพลาด แต่เมื่อฝึกเสร็จแล้วจึงจะแก้ไขภายหลัง เพราะระยะนี้ต้องการความคล่องแคล่วการพูด (fluency)

4) ขั้นสรุป (Conclusion) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนคอยตรวจสอบและให้ความช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนพบปัญหาและให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) แก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนนำไปพัฒนาการพูดในหัวข้อและสถานการณ์ต่าง ๆ

5) ขั้นประเมินผล (Evaluation) โดยผู้เรียนเปรียบเทียบผล การพูดนำเสนอของตนเอง จากนั้นร่วมกัน

ผู้วิจัยนำตารางกำหนดเนื้อหาของหน่วยการเรียนรู้ไปสร้างบทเรียน และ นำเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ ความถูกต้องของภาษา ความเหมาะสมของระดับภาษา เนื้อหาสาระและกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดลำดับเนื้อหา การใช้สื่อการสอน การวัดและประเมินผล และระยะเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน จากนั้นแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เช่น ด้านการออกแบบ กิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เช่น การใช้คำถามนำ (Guiding question) ในขั้นก่อนการ ฟัง เพื่อเป็นแนวทางในการฟังและเตรียมพร้อมสำหรับผู้เรียน การปรับกิจกรรมพูดสื่อสารให้มีการทำ กิจกรรมฝึกพูดเป็นรายกลุ่มก่อน จึงให้นักศึกษาจับคู่แสดงบทบาทสมมุติ การเพิ่มข้อมูลและเกร็ดความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในการพูด การสร้างสื่อบทฟังให้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระ และการยกตัวอย่างบทสนทนา เสริมเข้าไปในบทเรียน แล้วจึงนำบทเรียนที่ได้แก้ไขปรับปรุง และผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว มาตรวจสอบและประเมินความสอดคล้องความตรงเชิงเนื้อหาของบทเรียน (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะจาก ผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขบทเรียนให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น เช่น การปรับภาษาของโจทย์คำถาม และปรับ ข้อความของตัวเลือก ในแบบฝึกหัดการฟังเพื่อความเข้าใจ ให้มีความชัดเจนและถูกต้อง การเขียน คำอธิบายหรือคำสั่งในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ การเลือกใช้คำให้ถูกต้องกับบริบท การเลือกใช้รูปภาพ ประกอบในบทเรียนให้เหมาะสมและน่าสนใจ เนื้อหาบทฟังควรมีความกระชับ การจัดสรรเวลาของแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสม และความถูกต้องของภาษาเมื่อปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้ว จึงนำแบบประเมินความสอดคล้องจากการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของบทเรียน โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อนำไปวิเคราะห์ ค่าดัชนีความสอดคล้องและหาคุณภาพของบทเรียน โดยค่า IOC ที่ยอมรับได้อยู่ระหว่าง 0.5 – 1 ผลจากการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องความตรงเชิงเนื้อหาของบทเรียนทั้งฉบับ มีค่า IOC 0.93 แล้วจึงนำบทเรียนที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว ไปเตรียมจัดพิมพ์เป็นเอกสารประกอบการสอน และเตรียมสื่อประกอบการสอน เพื่อนำไปทดลองใช้กับกลุ่มนักศึกษาที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 10 คน ในระยะการศึกษานำร่อง มีจุดประสงค์เพื่อหา

ประสิทธิภาพ ของบทเรียนและสื่อประกอบการสอน จากนั้นจึงนำกรอบรายละเอียดของหน่วยการเรียนรู้ไปสร้างบทเรียนและสื่อ ประกอบการสอน ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษระหว่างการเรียนการสอน (E1)

ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบทางวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยอาศัย แนวคิดการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามแนวข้อสอบของ Carroll (1980), Bachman และ Palmer (1996) และเสงี่ยม โตรัตน์ (2538) เพื่อนำไปใช้ในการออกแบบและกำหนด โครงสร้างข้อสอบ เริ่มจากการกำหนดจุดประสงค์ของแบบทดสอบ ผู้วิจัยพิจารณาคัดเลือก เนื้อหาและ สารการเรียนรู้ที่ครอบคลุม จากบทเรียนที่ใช้ในการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร IPPCE โดยกำหนดให้มีเนื้อหาสาระ ด้านคำศัพท์ โครงสร้างและหน้าที่ ภาษา ครอบคลุมหน่วยการเรียนรู้ ทั้ง 6 หน่วย ซึ่งนำไปใช้เป็นแบบทดสอบชุดเดียวสำหรับนำไปใช้ วัดความสามารถการพูด ภาษาอังกฤษ ของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังการเรียน (Pretest-Posttest) ที่ได้รับการสอนโดย ใช้รูปแบบการสอนกลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศ ซึ่งได้แก่

การแสดงบทบาทสมมติ (Roleplay) เป็นการทดสอบโดยให้นักศึกษาแสดง บทบาทสมมติ จากสถานการณ์สมมติที่กำหนดให้ และสวมบทบาทที่ได้รับ ผู้วิจัยเตรียมสถานการณ์ สมมติไว้ 9 หัวข้อ ให้นักศึกษาสุ่มมาเพียง 1 หัวข้อ จากนั้น ผู้วิจัยอธิบายรายละเอียดของ หัวข้อที่นักศึกษาสุ่ม ได้มา และแจ้งกำหนดเวลา คือ มีเวลาในการเตรียมการพูด 30 นาที และใช้เวลา ในการแสดง บทบาทสมมติ ไม่เกิน 15 นาที

1) กำหนดจุดประสงค์ของการทดสอบ ผู้วิจัยกำหนดจุดประสงค์ของการทดสอบ โดยแบ่ง จุดประสงค์ของการทดสอบออกเป็น ด้านความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย จุดประสงค์ดังนี้ ความสามารถในการพูด ได้แก่ 1) To Introduction 2) To effective openings 3) To talk about the main part 4) To describing visuals 5) To conclusion และ 6) To dealing with questions

2) กำหนดเนื้อหาของการทดสอบ หัวข้อของการพูดนำเสนอในสถานการณ์บทบาทสมมติ 9 หัวข้อ รายละเอียดดังนี้

2.1 Online learning: Pros and Cons

2.2 Should parents be more or less involved in the education process?

2.3 Dealing with bullies

2.4 How to deal with toxic people at your workplace

2.5 What to do about Low Self-esteem?

2.6 Gender roles in modern society

2.7 Hate speech in social media

2.8 Corona virus

2.9 Is degree obtains still necessary?

3) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน การประเมินความสามารถและให้คะแนนกับนักศึกษาที่ทำการทดสอบนั้น ผู้วิจัยกำหนด เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการพูด โดยอาศัยแนวคิดจากการศึกษาเกณฑ์การให้คะแนนทักษะ การพูดภาษาอังกฤษ (Brown, 2001) และนำมาประยุกต์ใช้ในการให้คะแนน เป็นเกณฑ์การให้คะแนนแบบแยกส่วน (Analytical rubric) เพื่อใช้ในการประเมินความสามารถการพูด ภาษาอังกฤษของนักศึกษา ดังนี้

การแสดงบทบาทสมมติ มีคะแนนเต็ม 25 คะแนน โดยพิจารณาการให้คะแนนแบ่งออกเป็น 5 ด้านๆ ละ 5 คะแนน คือ

- 1) ความคล่องแคล่ว (Fluency)
- 2) ความเข้าใจ (Comprehension)
- 3) ความถูกต้อง (Accuracy)
- 4) ความสำเร็จของงาน (Task achievement) และ
- 5) การใช้ภาษาท่าทาง (Body language)

ทั้งนี้ การให้คะแนนแต่ละด้าน มีรายละเอียดการตัดสินให้คะแนน ดังนี้ เกณฑ์การให้คะแนน สำหรับกิจกรรมบทบาทสมมติ ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การวิเคราะห์ ความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. ความคล่องแคล่ว (Fluency)
2. ความเข้าใจ (Comprehension)
3. ความถูกต้อง (Accuracy)
4. ความสำเร็จของงาน (Task achievement)
5. การใช้ภาษาท่าทาง (Body language)

และมีเกณฑ์การตัดสินให้คะแนนแต่ละด้าน ดังนี้ 0 คะแนน หมายถึง พูดโต้ตอบไม่ได้เลย และไม่เข้าใจเรื่องที่สนทนา 1 คะแนน หมายถึง พูดโต้ตอบได้เพียงเล็กน้อย พูดไม่เป็นประโยค และพอเข้าใจเรื่อง ที่สนทนาบ้าง 2 คะแนน หมายถึง พูดโต้ตอบได้บ้าง พอเข้าใจเรื่องที่สนทนาและสื่อสารได้ แต่มักใช้ ประโยคอย่างง่าย พูดโต้ตอบได้เป็นคำๆ หรือเป็นประโยคสั้นๆ การใช้คำศัพท์อยู่ในวงจำกัดมาก มักผิด ไวยากรณ์และการพูดออกเสียงไม่ชัดเจน 3 คะแนน หมายถึง พูดโต้ตอบสื่อสารได้ และเข้าใจเรื่องที่สนทนาเกือบทุกเรื่อง การ พูดโต้ตอบมักใช้ประโยคอย่างง่าย พูดโต้ตอบมักผิดไวยากรณ์ ใช้เวลานานในการคิดหาคำศัพท์ที่ต้องการ เพื่อโต้ตอบสื่อสาร และการพูดออกเสียง

ไม่ชัดเจนในบางครั้ง 4 คะแนน หมายถึง พูดได้ตอบสื่อสารได้และเข้าใจเรื่องที่สนทนาทุกเรื่อง พูดประโยค ชัดชัดได้บ้าง แต่บางครั้งมีผิดไวยากรณ์ มีความรู้คำศัพท์มากพอ และใช้ในการโต้ตอบได้ทุกเรื่อง แต่ บางครั้งต้องหยุดคิดหาคำศัพท์ที่ต้องการใช้สื่อสาร 5 คะแนน หมายถึง พูดได้ตอบสื่อสารและเข้าใจเรื่องที่สนทนาทุกเรื่องได้สำเร็จ มี ความรู้และใช้คำศัพท์หลากหลายในการโต้ตอบ แม้บางครั้งต้องใช้เวลาคิด หาคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย สามารถ พูดประโยคชัดหรือใช้สำนวนการพูด คล้ายเจ้าของภาษา การพูดออกเสียงถูกต้องชัดเจน โดยวิธีการตรวจและให้คะแนน ในการทดสอบ แสดงบทบาทสมมติ ผู้วิจัย เป็นผู้ดำเนินการทดสอบนักศึกษา โดยก่อนเริ่มการทดสอบได้ดำเนินการ ชักซ้อมการตรวจให้คะแนน เพื่อสร้างความเข้าใจสอดคล้องตรงกันและตรวจสอบความน่าเชื่อถือการ ให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด ด้วยการ สุ่มนักศึกษา 2 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง มาทำการ ทดสอบให้คะแนน จากนั้นดำเนินการทดสอบนักศึกษากลุ่ม ตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน และใช้ เกณฑ์การตรวจและให้คะแนนเหมือนกัน ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ให้ คำอธิบายชี้แจงรายละเอียด เพื่อทำความเข้าใจให้ถูกต้องตรงกัน ดังนั้น การทดสอบ ในตอนนี้ จึงเป็นการให้คะแนนที่มาจากเกณฑ์เดียวกันใน การตรวจให้คะแนน ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน

นอกจากนี้ ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดนำไปใช้ในการ เก็บรวบรวมคะแนนเพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกัน ทั้งนี้ ทุกเครื่องมือวิจัยนำไปตรวจสอบคุณภาพเป็นที่เรียบร้อย ก่อนนำไป ทดลองใช้ศึกษานำร่องกับ นักศึกษากลุ่มย่อย เพื่อหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน (E2)

หลังจากนั้น ผู้วิจัยดำเนินการศึกษานำร่อง (Pilot study) กับกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก 10 คน ที่ไม่ใช่ศึกษากลุ่มตัวอย่างจริง และหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนที่สร้างขึ้น โดยใช้ บทเรียนมาทดลองสอนในการศึกษานำร่อง จำนวน 3 บทเรียน เป็นเวลา 3 สัปดาห์ เนื่องจาก ในแต่ละหน่วยของบทเรียนมีกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เหมือนกัน เมื่อเสร็จสิ้นการทดลอง สอนนำร่องจึงนำผลคะแนนที่ได้จากคะแนนเก็บระหว่างเรียน (E1) และคะแนนการทดสอบหลังเรียน (E2) มาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน และพบว่ามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด ไว้ ดังนั้น รูปแบบการสอนกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาที่สร้างขึ้น จึงมีความเหมาะสม และสามารถนำไปใช้ ใน การทดลองสอนกับกลุ่มตัวอย่างจริงในระยะที่ 3

ระยะที่ 3 การนำรูปแบบการสอนไปทดลองใช้และประเมินประสิทธิภาพ (Implementation and evaluation) ผู้วิจัยดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร IPPCE กับกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน ขั้นตอนการดำเนินงานมีดังนี้

- 1) การเตรียมการก่อนทดลองใช้ และแจ้งจุดประสงค์ให้กับผู้เรียน
- 2) การทดสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถ ในการพูด โดยใช้ การแสดงบทบาทสมมติ คะแนนเต็ม 25 คะแนน คะแนนที่ได้จากการทดสอบเป็นเครื่องบ่งชี้ ความสามารถในการพูด ของผู้เรียนก่อนทดลองใช้รูปแบบการสอน

3) ดำเนินการ สอนครบทั้ง 6 บทเรียน และเก็บคะแนนระหว่างเรียนจากแบบฝึกหัดประจำหน่วย โดยการทำกิจกรรมบทบาทสมมติ 20 คะแนน รวมคะแนนเก็บระหว่างเรียน 120 คะแนน เพื่อนำคะแนน ไปวิเคราะห์ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน (E1) 3) หลังเสร็จสิ้นการสอน ดำเนินการทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูด ชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน เพื่อนำคะแนนไปวิเคราะห์ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน (E2)

การวิเคราะห์ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา กับนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างจริง 30 คน แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. การหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน โดยนำคะแนนเก็บระหว่างเรียน (E1) และคะแนนเก็บหลังเรียน (E2) มาคำนวณเป็นค่าร้อยละ
2. การหาประสิทธิผลของรูปแบบการสอน โดยการเปรียบเทียบความสามารถในการพูด ก่อนและหลังเรียน โดยการทดสอบค่า t-test ของคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังเรียน

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยและพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร IPPCE เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาปริญญาตรีที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สามารถตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยสรุปเป็นรายชื่อ ดังนี้

1. การศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร IPPCE ที่สร้างขึ้น ให้ได้ตามเกณฑ์ 75/75 พบว่าผลการหาประสิทธิภาพของบทเรียนและสื่อการสอน มีค่าประสิทธิภาพ เท่ากับ 77.51/79.40 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ กล่าวคือ ค่า E1 เท่ากับ 77.51 สูงกว่า เกณฑ์ 75 เท่ากับร้อยละ 2.51 และค่า E2 เท่ากับ 79.40 สูงกว่าเกณฑ์ 75 เท่ากับร้อยละ 4.40

เมื่อเปรียบเทียบผลต่างระหว่าง E1 และ E2 มีค่าเท่ากับ ร้อยละ 1.89 แปลผลการประเมิน สติภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร IPPCE ได้ว่า อยู่ในเกณฑ์ดี คือ มีประสิทธิภาพ สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แต่ไม่เกินร้อยละ 2.5 จึงสรุปได้ว่า เป็นรูปแบบการสอนที่มีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับดี

2. การศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร IPPCE ที่สร้างขึ้น โดยเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ พบว่าผลคะแนนก่อนและหลังการเรียน โดยใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร IPPCE มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ นักศึกษามีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน สูงกว่าก่อนการเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 19 คะแนน และคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 13 คะแนน ผลต่างของคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 13 คะแนน

อภิปรายผล

ผลการศึกษาดังกล่าวข้างต้น จะขออภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัยเป็นรายข้อดังนี้

1. การศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร IPPCE พบว่า รูปแบบการสอนมีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ดี ช่วยเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เนื่องจากผู้วิจัยดำเนินงานพัฒนารูปแบบการสอน โดยใช้แนวความคิดการพัฒนา หลักสูตรการสอน

ภาษาอังกฤษของ Brown (2001), Nunan (1998), Richards (2001) มาใช้เป็นแนวทางออกแบบขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยอย่างเป็นระบบและมี ขั้นตอน ดังนี้

ในการออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอน (Design and development) โดยกำหนดกรอบรายละเอียดของหน่วยการเรียนรู้ทั้ง 6 บทเรียน สร้างเป็นบทเรียนและสื่อการสอน และสร้างเครื่องมือการวิจัยอื่น ได้แก่ แบบทดสอบความสามารถ ในการพูดภาษาอังกฤษ นำไปตรวจสอบคุณภาพ เมื่อผ่านการตรวจสอบและ ประเมินคุณภาพเรียบร้อยแล้ว จึงนำไปใช้ในการทดลองศึกษานำร่องกับนักศึกษากลุ่มย่อยที่ไม่ใช่ กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนก่อนนำไปทดลองใช้จริง เมื่อพบว่ามีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ดี จึงนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน ดังนั้น รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร IPPCE นี้ จึงมีผลการประเมินประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ดี เนื่องจากการดำเนินงานเป็นไปตามขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรการสอน ภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีที่เสนอแนะไว้ดังกล่าวข้างต้น

ซึ่งแนวคิดพื้นฐานในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น วิธีการสอนเป็นที่รู้จักกัน ทั่วไป คือ วิธีการสอนแบบ PPP หมายถึง การสอนภาษาตามลำดับขั้น ดังนี้

- 1) ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation)
- 2) ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice)
- 3) ขั้นใช้ภาษาสื่อสาร (Production)

แต่รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร IPPCE นั้นได้เพิ่มขั้นตอนในการสอนอีกสองขั้น ได้แก่ ขั้นสรุป (Conclusion) และ ขั้นประเมินผล (Evaluation) ทำให้ผู้เรียนได้ทบทวนเนื้อหาบทเรียน ฝึกซ้ำ ๆ และ มีการประเมินผล ทำให้ผู้เรียนได้รับทราบการให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) เพื่อนำไปใช้ปรับปรุง ในครั้งต่อไปได้ในทันที ส่งผลให้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร IPPCE มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

2. การศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร IPPCE โดยการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการนำเสนอ ก่อนและหลังเรียน พบว่าความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน ของนักศึกษามีผลคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เนื่องจากผู้วิจัยพัฒนารูปแบบการสอน ออกแบบและพัฒนาทำให้รูปแบบการสอนมีหัวข้อและเนื้อหาสาระ และการจัดการเรียนการสอนมุ่งเน้นการเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในสภาพที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง สอดคล้องกับ นุชรี ภูเงิน (2556) ที่พบว่าการจัดการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมแสดงบทบาทสมมตินั้น ช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้ เนื่องจากผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ในสภาพที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง ซึ่ง สุนิตา โฆษิตชัยวัฒน์ (2555) กล่าวถึงบทบาทสมมติไว้ว่าเป็นกิจกรรมสนับสนุนการเรียนรู้ที่เป็นการแสดงที่ สวมบทบาทเหมือนชีวิตจริง จะเป็นตัวอย่างให้นักเรียนเข้าใจบทบาทของชีวิตจริงและนักเรียนสามารถ แสดงการตอบสนองทางอารมณ์และพฤติกรรมและยังเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาทักษะการพูด อย่างมีประสิทธิภาพอีกประการหนึ่งอีกด้วย นอกจากนี้ ผลคะแนนที่สูงขึ้นยังอาจเกิดจากการที่ นักเรียนมีความมั่นใจมากขึ้น หลังจากได้ทำกิจกรรมฝึกการใช้ภาษา จนเกิดความถูกต้องในขั้นตอนการ ฝึกซ้อม ก่อนแสดงบทบาทสมมติ ในขณะที่ผลการวิจัยของ ญัฐญา บุปผาชาติ (2561) ก็สอดคล้องกับผลการวิจัยในครั้งนี้และสามารถสรุปได้ว่าการสอน

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ กิจกรรมบทบาทสมมุติสามารถพัฒนาความสามารถในการพูดของนักเรียนได้

นอกจากนี้ Islam P. & Islam T. (2012, Abstract) ได้ให้ผลการวิจัยสนับสนุน เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดที่เรียนรู้ผ่านกิจกรรมบทบาทสมมุติที่ส่งเสริมความคล่องแคล่วไว้ว่า ภายหลังจากการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ นักเรียนมีพัฒนาการในด้านการพูดดีขึ้น อีกทั้งยังมีทัศนคติที่ดีต่อการพัฒนาทักษะการพูดเนื่องจากเป็นกิจกรรมที่กระตุ้นให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการพูดมีความมั่นใจในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่วมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ด้านการออกแบบการวิจัย (Research design) ในการวิจัยครั้งนี้ ในระยะแรกได้ทำการศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนเพื่อนำมาออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอน ดังนั้น ผู้วิจัยที่สนใจทำการศึกษาต่อไป ควรศึกษาความจำเป็นต้องการของผู้เรียนเพื่อนำมาออกแบบการจัดการเรียนการสอนร่วมด้วย

2. ด้านการจัดการเรียนการสอน ควรมีการศึกษาเพื่อออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีผลกับทักษะด้านต่างๆ เช่นทักษะการฟัง ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน เพื่อศึกษาว่ามีผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษหรือไม่ อย่างไร เนื่องจากงานวิจัยนี้ เป็นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน จึงควรมีงานวิจัยที่ศึกษา และเปรียบเทียบระหว่างการผลการใช้รูปแบบการสอน ที่มีผลกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในด้านต่าง ๆ

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนาพร รุจิโหม. (2561). ภาษาอังกฤษกับทักษะในการดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ 21. *วารสารศิลปการจัดการ*, 2(3), 199-210.
- ณัฐญา บุปผาชาติ. (2561). “การใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ อำเภอสามพรวณ จังหวัดนครปฐม.” [การค้นคว้าอิสระ ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นุชจรี ภูเงิน. (2556). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมุติ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย, กรุงเทพฯ
- เสี่ยม โตรัตน์. (2538). แนวคิดในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. *สารพัฒนาหลักสูตร* 15, 123 (ตุลาคม-ธันวาคม): 49.
- สุนิศา โฉมิตชัยวัฒน์. (2555). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ความรู้ด้านกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษและทักษะสังคม สำหรับ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. [วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2549). *การศึกษสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.
- Bachman, L.F., and Palmer, A.S. (1996). *Language Testing in Practice*. Oxford: Oxford University Press.
- Brown, H. D. (2001). *Teaching by principles: An interactive approach to language pedagogy*. White Plains, NY: Longman.
- Carroll. F. 1980. Neurolinguistic processing of a second language: experimental evidence research in second language acquisition. In R. Scarcella & S. D. Krashen (Eds.) *Research in second language acquisition*. Rowley, MA: Newbury House.
- Florez, M. (1999). *The plot thicken: Beginning level English language learners as strategists (Practitioner research Briefs, 1999-2000 report series)*. Charlottesville.
- Harmer, J. (1991). *The practice of English language teaching*. Essex: Longman.
- _____. (2007). *How to teach English*. Essex: Pearson Longman.
- Islam, P. & Islam, T. (2012). Effectiveness of role play in enhancing the speaking skills of the learners in a large classroom. *An investigation of tertiary level students Stamford Journal of English*, 7, 218-233. Retrieved from <https://doi.org/10.3329/sje.v7i0.14475>.
- Nunan, D. (1998). *Language teaching methodology*. London: Prentice Hall.
- O'Malley, J. M., Chamot, A.U., Stewner-Manzares, G., Kupper, L. and Russo, R. (1985). *Learning strategy applications with students of English as a second language*. TESOL Quarterly 19, 3: 557-584.
- Richards, J. C. (2001). *Curriculum development in language teaching*. Cambridge: CUP.
- _____. (2008). *Growing up with TESOL*. English Teaching Forum, (46, 1: 2-11)
- Scott, R. (1981). *Speaking*. In Johnson, K. and Morrow, K. (eds.). *Communication in the classroom*. (70-73.) Essex: Longman.
- Willis, J. (1996). *A framework for task-based learning*. London: Longman.